DOMINICA
VII post Pentecosten

AD ECCLESIARUM
CHORALEM GERMANICUM
ADHIBENTIUM USUM

Bund für Liturgie

und Gregorianik

Proprium Missæ
ad usum Ecclesiæ Sancti Nicolai antiquæ Cassiacensis
Schola Cantorum

Gerolitus Ammosaulicus
edidit

Bonnæ ad Rhenum - MMI - Ædibus Bardorum

Ps.46,2 ℣ Ps.46,3; **Klnb.151 v.**

Introitus
VI. Modo

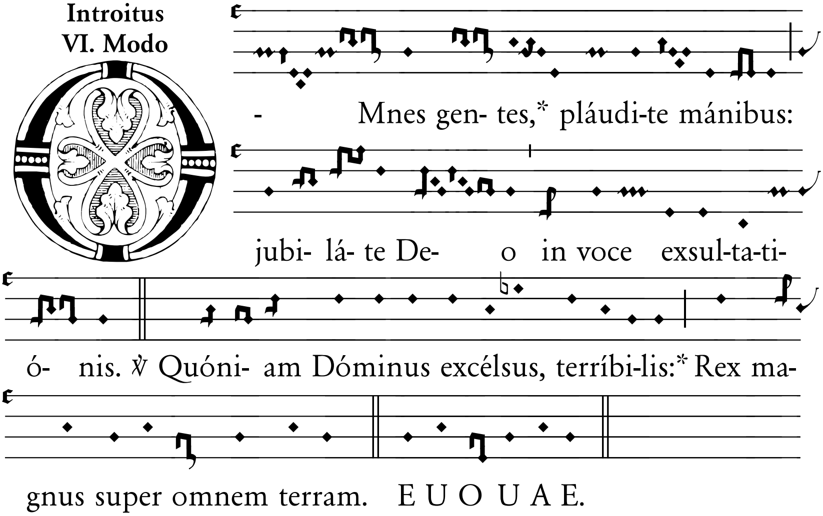

Psalmus 46

Omnes gentes, pláudite mánibus:* jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis:* Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis:* et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo:* et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite:* psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus:* psállite sapiénter.

Regnávit Deus super Gentes:* Deus sedit super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham:* quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ps.33,12 et 6; **Klnb.70 v.**

Grad.
V.

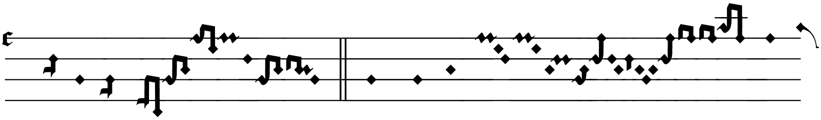

docébo vos. ℣ Accé- di-te ad

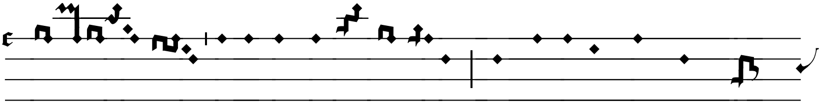

e- um, et illumináми- ni: et fá-ci- es vestræ* non

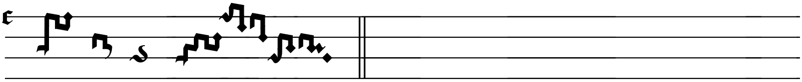

confundéntur.

Ps.46,2; **Klnb.151 r.**

Allel. I

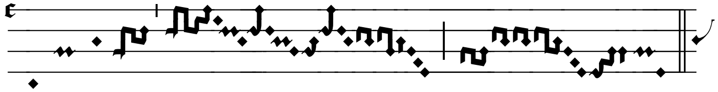

ALle-lúja. *ij.**

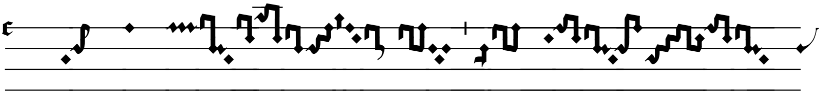

℣ Omnes gen- tes, pláu- di-

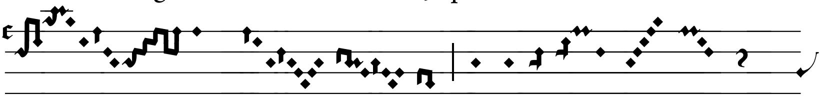

te má- ni- bus: ju-bi-lá-te De- o in

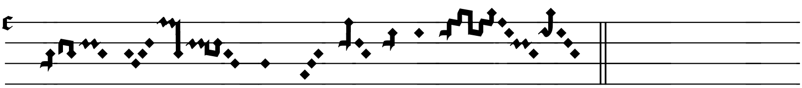

vo- ce *exsul-ta- ti- ónis.

Dan.3,40; **Klnb.151 v.**

Offert. VI.

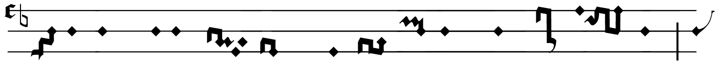

SIc-ut in holocáu-stum* a-rí- e- tum et tau-ró- rum,

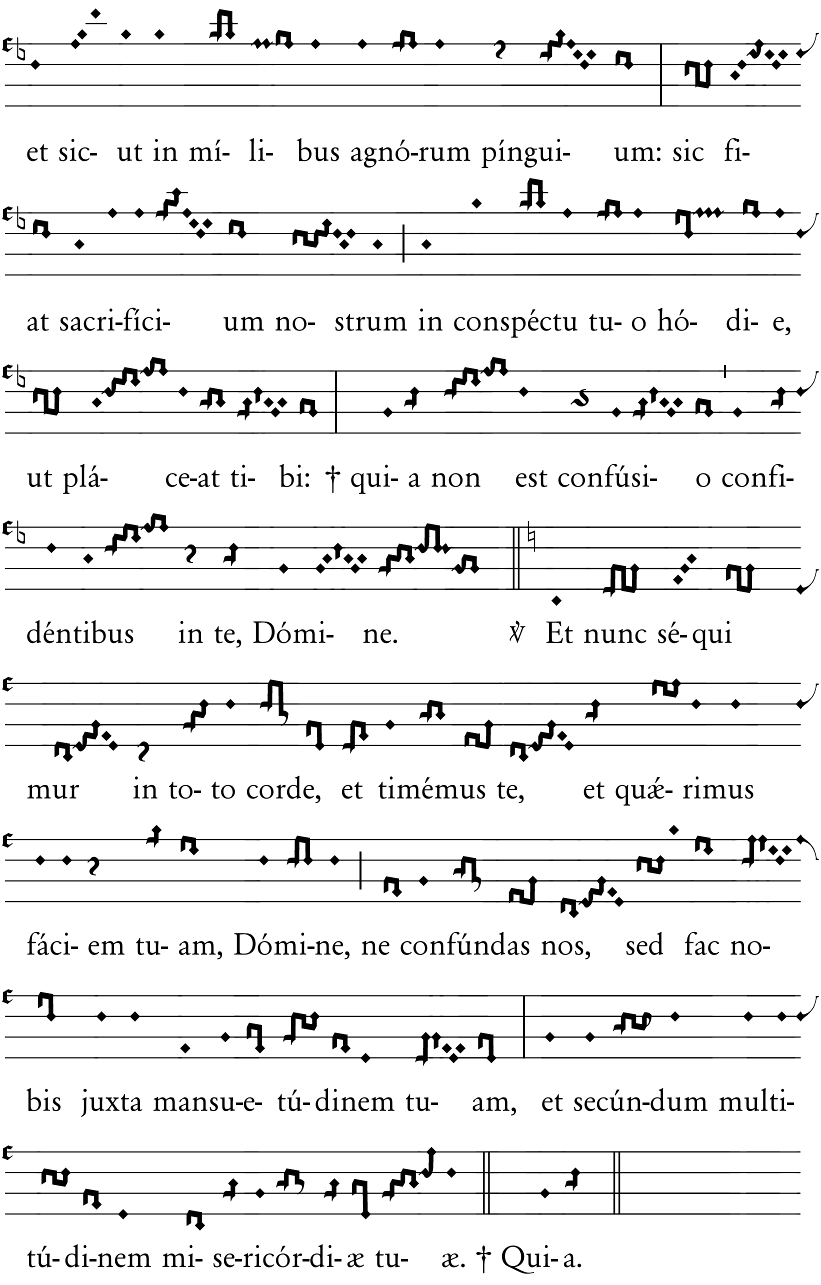
et sic- ut in mí- li- bus agnó-rum píngui- um: sic fi-
at sacri-fíci- um no- strum in conspéctu tu- o hó- di- e,
ut plá- ce-at ti- bi: † qui- a non est confúsi- o confi-
déntibus in te, Dómi- ne. ℣ Et nunc sé-qui
mur in to- to corde, et timémus te, et quǽ- rimus
fáci- em tu- am, Dómi-ne, ne confúndas nos, sed fac no-
bis juxta mansu-e- tú-dinem tu- am, et secún-dum multi-
tú-di-nem mi- se-ricór-di-æ tu- æ. † Qui-a.

Ps. 30,3 ℣ *Ps. 30,2;* **Klnb. 152 r.**

Psalmus 30

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum:* in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam,* accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgi-i:* ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu:* et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me da láqueo hoc, quem abscondérunt mihi:* quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum:* redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes,* supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi:* exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam,* salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec consclusísti me in mánibus inimíci:* statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor:* conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolóre vita mea:* et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea:* et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vi-

cínis meis valde:* et timor noctis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum:* quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsum me,* accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine:* dixi: deus meus es tu: in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum,* et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, ꝛ salvum me fac in misericórdia tua:* Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum:* muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem,* in supérbia, et in abusióne.

Omnia jura vindicabimus
© Holger Peter Sandhofe
MMI · Ædibus Bardorum
http://www.indult-bonn.de